

کاستی های برنامه ریزی حمل و نقل شهری در برنامه های شهری در شهرهای ایران و راه حل هایی بر آن

صدیقه میمندی پاریزی^۱

چکیده

نظام حمل و نقل و ترافیک به عنوان بخشی از فعالیت های شهری بیان کننده پویایی و حیات یک مجموعه شهری است و بی شک بدون جابجایی نمی توان شهری را زنده و پویا تصور نمود. اما امروزه مسأله حمل و نقل در شهرهای ایران به عنوان یکی از حادترین و پیچیده ترین مشکلات شهری جلوه می نمایند. زیرا از طرفی گسترش روز افزون شهرها ، حجم بالای سفرهای درونشهری را ایجاد نموده است که آثاری چون: ترافیک سنگین ، اتلاف وقت شهروندان، اغتشاشات بصری و صوتی، آلودگیهای زیست محیطی، استرسهای روانی و صرف هزینه های هنگفت اقتصادی را دربرداشته که همگی از عوامل بازدارنده دستیابی به سیستم حمل و نقل شهری پایدار میباشند. از طرفی دیگر فقدان جایگاهی مناسب برای برنامه ریزی حمل و نقل شهری در برنامه ریزی های شهری است که به همراه برنامه ریزی بخش های کاربری اراضی ، زیر ساخت ها و سایر بخش ها ، بعد کالبدی برنامه ریزی جامع شهری را تشکیل می دهد. مقاله حاضر کاستی های نیازهای حمل و نقل در چارچوب برنامه ریزی های شهری در شهرهای ایران را مورد بررسی قرار داده و ضمن ارائه راه حل هایی برای رسیدن به حمل و نقل شهری پایدار ، اصول برنامه ریزی و سیاستگذاری برای رسیدن به حمل و نقل پایدار در قالب برنامه ریزی های شهری را معرفی می نماید.

اولین همایش ملی معماری، مرمت، شهرسازی و محیط زیست پایدار ۲۸-شهریور ۱۳۹۲

واژه های کلیدی: برنامه ریزی شهری ، برنامه ریزی حمل و نقل شهری ، حمل و نقل شهری پایدار، کاربری اراضی ، استراتژی حمل و نقل پایدار